

MŪSŲ LIETUVA

NR. 11 (1546) — SEMANÁRIO — 1978 M. KOVAS — MARÇO 23 D. — 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Didžioji viltis

FELIKSAS JUCEVIČIUS

MŪSŲ dienos bėga greitai, ir dar greičiau mes bėgame su jomis. Mes bėgame taip greitai, jog nespėjame net paklausti save kur mes taip skubame. O bėgti ir nežinoti kur, tai bėgti beprasmiškai. Šventės, ypač didžiosios šventės, turėtų būti atsikvėpimo momentai bėgimo įkarštyje. Jos turėtų būti tomis oazėmis, kur mes galėtume bent truputį dvasiškai atsigaivinti. Viena iš tų oazių turėtų būti Velykos. Velykos mums daug ką sako. Jos primena mums daug dalykų. Jos susipina su daugeliu mūsų sapnų. Velykos tai juk mūsų, mirtingųjų, vienintelė viltis. Velykos — tai amžinojo žmogaus amžinoji viltis. Būkime atviri bent sau! Kas liktų iš mūsų be velykinės vilties? Niekas, nebūtis. Iš mūsų bėgimo? Beprasmiškas bėgimas. Iš mūsų sapnų? Tik savęs apgaidinėjimas.

Koks tamprus ryšys tarp mūsų gyvenimo ir Velykų! Ir tai todėl, kad mūsų gyvenimas yra paženklintas mirtimi. Mirtis — tai mūsų nedalia. Bet Velykos skelbia, kad prisikėlimas yra mūsų dalis. Mes visi patenkame į mirties nelaisvę. Ji suragina mus visus savo grandinėmis anksčiau ar vėliau. Tik Velykos skelbia mums, kad mirtis neturi paskutinio žodžio. Gaila tik, kad mes gyvename taip, lyg kad nebūtų mirties ir prisikėlimo vilties.

Nevienas bus, tikriausiai, matęs Ingmar Bergmano filmą *Septintasis antspaudas*. Riteris Antonius Blok tarsi įkūnija kiekvieną iš mūsų. Su savo palydovu jis grįžta iš Kryžiaus karo. Krašte randa siaučiantį marą ir pasaulio pabaigos baimę. Kartą riteris sutinka Mirtį. Jis prašo ją duoti jam daugiau laiko, kaip pralaimėtoje šachmatų partijoje. Mirtis sutinka. Bet tada kiekviename kelio posūkyje, linksmiausiose scenose, net už išpažinties klausytojo veido riteris mato Mirties figūrą, tos Mirties, kuri nesulaikoma laimi šachmatų partiją.

Riteris keliavo į Šventąją Žemę norėdamas surasti atsakymą į klausimą, kuris jį kamavo nuo pat jaunystės, būtent, į blogio ir mirties klausimą. Ten jis to atsakymo nerado. Štai kodėl jis prašo Mirtį duoti jam dar daugiau laiko. Jis taip užsispyrusiai ieško to atsakymo, jog niekas jo neatbaido. Jis nori rasti tą atsakymą ant laužo mirštančios raganos akyse. Deja, jis ten nieko kito nemato, kaip begalinę baimę. Galų gale jis kreipiasi į pačią Mirtį, kad ji pasakytų jam tiesą, t.y. atskleistų paslaptį. Jos atsakymas — neieškok atsakymo, nes nėra jokios paslapties.

Bergmano Mirties filosofija — tai mūsų amžiaus žmogaus filosofija. Tai žmogaus filosofija, kuris yra ne tik nukrikščionėjęs, bet gal net ir nužmogėjęs. Visų laikų žmogui Mirtis buvo paslaptis. Piramidžių žmogus žinojo, kad mirtis yra paslaptis. Mirtis buvo paslaptis antikinės Graikijos piliečiui. Ji buvo paslaptis Tigro ir Eufrato slėnių žmonėms. Visiems jiems Mirtis buvo paslaptis, nes jiems ir pats žmogus buvo paslaptis. Kai šių dienų žmogus sako, kad Mirtis nėra paslaptis, tai jis kartu sako, kad ir žmogus jam nėra paslaptis. Šių dienų žmogui žmogus yra ne paslaptis, o numeris, nesusipratimas, absurdas. Ar šis galvojimas nėra kartais jau nužmogėjusio žmogaus galvojimas? Kaip skirtinga yra krikščioniškoji Velykų filosofija. Jai žmogus ir mirtis yra paslaptys. Paslaptis nereiškia, kad mes nieko daugiau nebegalime žinoti. Priešingai, paslaptis reiškia, kad mes galime dar labai daug ką sužinoti. Ir niekas iškaltinčiau nesako mums, kad paslaptis yra nesibaigiančio žinojimo šaltinis, kaip Velykos, didžioji velykinė viltis.

KRISTAUS PRISIKĖLIMO — ŠVIESOS IR DŽIAUGSMO ŠVENTEJE

Velykas švėsime ne visi vienodose nuotaikose. Vieni ligoniai, kiti dėl įvairių kitokių priežasčių nejausite žemiško džiaugsmo. Tačiau šie visi žemiškieji dalykai, net ir patiriamas džiaugsmas, yra antraeiliai. Nepaisant visų skirtumų kaip kuris šias dienas minėsime, jų prasmė visada, visur ir visiems yra ta pati. Kristaus gyvenimas, mirtis, prisikėlimas, palikta Evangelija yra tik tam, kad žmogus galėtų pasiekti tai, kam yra sutvertas. Tai visa primena, kad žmogus turi ne tik fiziologinę kūno gyvybę. Nuodėmės sužalotos prigimties trumpalaikė kūno gyvybė yra antraeilis dalykas. Svarbu, ar gyvensime kūnui mirus. Jeigu nebūtų pomirtinio gyvenimo, tai Kristus atėjimas, stebūklais gausus gyvenimas, mirtis, prisikėlimas neturėtų prasmės. Dievo žodžiai nėra tokie, kad vieni būtų teisingi, kiti abejotinos vertės. Dievo apreiškimas ir visi pažadai yra teisingi, teisingas yra ir žmogaus sielos nemirtingumo apreiškimas.

Kristus ir žodžiais ir gyvenimu parodė dar vieną labai svarbų dalyką, kad žmogų jis myli labiau ir prasmingiau, negu žmogus pats save. Kristus myli visus. Tai sako jo palyginimai apie sūnų palaidūną, paklydusią avį, jo pokalbis su samariete, elgesis su Jairu, Matu-Leviu, su jo išsigynusiu apaštalu Petru, su suabejojusiu apaštalu Tomu. Ieškančio tiesos ar prie jos grįžtančio Dievas nėra vieno neatmeta, o geros valios žmogui jis padeda. Kaip regimą šio gailestingumo ženklą Kristus paliko atgailos-susitaikinimo sakramentą. Apaštalams jis paliko savo galią sakdamas: Kam nuodėmės atleisite, bus atleistos (Jo. 20, 23). Ką išriši žemėje bus išrišta ir danguje (Mat. 16, 19). Ta galioja ir šiandien. Nesuprantamas Dievo gerumas, nesuprantamai didi žmogaus paskirtis.

Saulė šviečia, gėlės žydi visiems. Didelis tačiau skirtumas savijautoje, kaip kas tai išgyvena. Su Dievu kenčias kalinys savo sieloje yra nepalyginamai laimingesnis už Dievo nepažįstantį ginkluotą jo sargą, net už visų sargų valdovus. Dieviškas apreiškimas yra vilties ir šviesos skelbėjas. Kaip tikinčio ir turinčio viltį niekas negali išgąsdinti, taip netikinčio negali niekas dvasiniai pilnai pradžiuginti.

Dieviška tiesa ir šviesa tepasiekia visus protus ir širdis, kad įvykdytas atpirkimas būtų visų žmonių.

Vyskupas Vincentas Brizgys

LIETUVIAI PASAULYJE

Argentina

ARGENTINOS LIETUVIŲ SE-
NELIŲ ŽIDINYS savo sodyboje pa-
gerbė Juliją Skurauskaitę, sulauku-
sį 90 metų amžiaus. Ji yra laikoma
šio židinio iniciatore, daug prisidė-
jusia prie jo užuomazgos narių tel-
kimu. Sukaktuviniškė taipgi yra mo-
kiusi Buenos Aires lietuvių vaikus
deklamacijų, rankdarbių, režisavusi
jų vaidinimėlius.

Australija

AKADEMINĖ KORPORACIJA
"ROMUVA" paskirs \$60 premiją lie-
tuviui jaunuoliui, geriausiai išlaikiu-
siam lietuvių kalbos gimnazijos lygio
egzaminus 1977 m. Specialias korp-
racijos dovanas gaus kiekvienas jau-
nuolis, sėkmingai baigęs lietuvių kal-
bos gimnazijos kursą.

AUSTRALIJOS DIENA Melbur-
ne sausio 26 buvo paminėta šio že-
myno kolonizacijos 190 metų sukak-
tis. Praskrendant karo aviacijos lėk-
tuvams, Rotušės aikštėje karo laivy-
no jūrininkai iškėlė 28 valstybių vė-
liavas. Tarp jų pirmą kartą Austr-
lijos istorijoje plevėsavo ir Lietu-
vos trispalvė. Minėjimo iškilmėse
Melburno rotušėje dalyvavo Austr-
lijos premjeras M. Fraser, Brita-
nijos atstovas D. Tebitt, Viktorijos
gubernatorius H. Winneke bei kiti
žymūs svečiai. Juos sutiko 42-jų
skaučių garbės sargyba, kurios pusę
sudarė lietuvaitės skautės, apsiren-
gusios savo uniforma. Mūsų trispal-
vės iškėlimu ir skaučių dalyvavimu
pasirūpino Balys Sandūnavičius, pri-
klauses šios iškilmės rengėjų kōmi-
tetui.

Britanija

EUROPOS RYŠIŲ GRUPĖS TA-
RYBA, kurioje lietuviams atstovau-
ja Z. Juras, Londono Latvių Namuo-
se vasario 1 d. surengė politinį se-
minarą "Naujoji Sovietų Sąjungos
konstitucija ir disidentų sąjūdis R.
Europoje". Pagrindinius praneši-
mus šia tema padarė buvęs politka-
linys Vladimiras Bukovskis ir lor-
das Bethell, pagarsėjęs savo knyga
"Paskutinioji paslaptis" bei kitais
veikalais. Jie konstatavo, kad nau-
joji konstitucija Sovietų Sąjungos
piliečius suskirstė į dvi grupes, o
visa valdžią atidavė kompartijai.
Disidentų veiklą konstitucija gali
gerokai suvaržyti, juos įtraukdama
į valdžios priešų grupę. Po šių pra-
nešimų buvo susilaukta gyvų dis-
kusijų.

ANTRASIS JAUNIMO SEMINA-
RAS sausio 28-29 d.d. įvyko Mančes-
teryje, Socialiniame Lietuvių Klube.
Dalyvių susilaukta net iš kelių Bri-
tanijos miestų ir sostinės Londono.
Pirmojo seminaro nutarimus per-
skaitė A. Vilcinskis, sveikino G.
Bernatavičiūtė, programai vadovavo
J. Podvoiskis. Pagrindinis dėmesys
teko priemonėms, kurių dėka dau-
giau jaunimo būtų galima įtraukti į
lietuvišką veiklą. Pasisakyta už pa-
vasario šventę Lietuvių Sodyboje su
sporto rungtynėmis ir jaunimo sto-
vykla. Jai organizuoti išrinktas spe-
cialus komitetas. Daugiausia dalyvių
susilaukė seminaro metu surengti
šokiai, grojant plokštelių muzikai.

Italija

STASYS LOZORAITIS, Lietuvos
diplomatijos šefas, 60-tosios Vasa-
rio 16 proga paskelbė tradicinį svei-
kinimą lietuviams sovietų pavergt-
je tėvynėje ir užsienyje. Priminęs,
kad JAV ir kitos valstybės nepripa-
žįsta priverstinio Lietuvos įjungimo
į Sovietų Sąjungą, S. Lozoraitis pa-
brėžė: "Ši tarptautinė laikysena yra
mums dar vienas akstinas pasitikėti
ateitimi. Tačiau svarbiausias nepri-
klausomybės atstatymo laidas yra
pati mūsų tauta, jos laisvės troški-
mas, prisirišimas prie savo kalbos,
kultūros, istorijos, jos ištikimybė
tikėjimui ir bendriems civilizuotos
žmonijos idealams."

JA Valstybės

LIETUVOS ATSTOVAS DR. S. A.
BAČKIS Vašingtone gavo valstybės
sekretoriaus G. Vance vasario 9 d.
rašytą sveikinimą šešiasdešimtosios
Vasario 16 proga. Jį ir lietuvius C.
Vance sveikina JAV vyriausybės ir
tautos vardu. Pasak C. Vance, lietu-
vių tautos tradicijas bei tautinį jų
susipratimą atskleidžia lietuvių kil-
mės JAV piliečiai. Laisvieji žmonės
gėrisi lietuvių tautos ryžtu, išver-
me, didele laisvės meile, gilia pagar-
ba žmogaus teisėms. Sveikinime nė-
ra nė žodžio apie sovietinę Lietuvos
okupaciją bei JAV vyriausybės lig-
šiolinę politiką nepripažinti priver-
stinio Lietuvos įjungimo Sovietų Są-
jungon.

VLIKO 1978 M. VEIKLOS PLA-
NUOS žadama memorandumais bei
raštais ginti pažeidinėjamas lietuvių
tautos teises, derinti veiksmų veik-
lą, remti mokslininkų ir kultūrininkų
darbus, padėti jaunimui. "Eltos
Informacijų" biuleteniai bus leidžia-
mi lietuvių, anglų, prancūzų, italų,
portugalų ir ispanų kalbomis. Numa-
toma išleisti specialų leidinį apie
Lietuvą anglų bei kitomis kalbomis.
M. Drunga baigia rašyti enciklope-
dinio pobūdžio knygą apie Lietuvą
anglų kalba. Dr. J. Pajaujo knygą

Dail. STASĖ SMALINSKIENĖ savo dailės darbų parodoje Detroito Lietu-
vių Kultūros Centre, kur ji susilaukė gausių lankytojų

apie sovietines Lietuvos okupacijas
redaguoja Stp. Zobarskas, D. Jasai-
čio apie nacių okupaciją — A. Ruk-
šenas. Bus tęsiamas informacijų per-
davimas lietuvių tautai radijo ban-
gomis. 1978 m. veiksmai reikės apie
\$70.000. Tikimasi, kad jai finansuo-
ti Tautos Fondas gaus ir palikimų.
Šia proga prisimintina, kad ALTA
yra nutraukusi finansinę paramą VL
IKui ir kad dabar pagrindinė lėšų
telkimo našta tenka Tautos Fondui.
Turbūt dėl nepakankamų lėšų lietu-
viškasis "Eltos Informacijų" biule-
tenis yra sumažėjęs iki keturių są-
siuvinio formato puslapių, kai tuo
tarpu seniau pateikdavo daug infor-
macinės medžiagos viso laisvojo pa-
caulio lietuvių spaudai ne tik apie iš-
eiviją, bet ir įvykius okupuotoje Lie-
tuvoje.

JAV EUROPOS SAUGUMO ir
bendradarbiavimo komisija Vašing-
tone Nobelio taikos premijai pasiūlė
43-rius Helsinkio susitarimų vykdymą
sekančių grupių narius Sovietų Są-
jungoje. Į šį sąrašą yra įtraukti ir
lietuvių grupės nariai — Eitanas
Finkelšteinas, kun. Karolis Garuc-
kas, Ona Lukauskaitė, Poškienė,
Viktoras Petkus ir į JAV atvykęs
Tomas Venclova.

"ST. PETERSBURG TIMES" sau-
sio 15 d. sekmadienio priede paskel-
bė pilną filmo "The Defection of Si-
mas Kudirka" scenarijaus tekstą su
pagrindinių aktorių ir S. Kudirkos
bei jo šeimos nuotraukomis.

Lenkija

LIETUVIŲ VISUOMENINĖS
KULTūros DRAUGIJOS centro
valdyba išleido "Aušros" 1977 m. 4
nr. Seinuose. Su šio krašto lietuvių
švietimo problemomis supažindina J.
S. Paransevičius. Moksleivių skai-
čius lietuviškose Lenkijos mokyklo-
se gausėjo iki 1970 m., o dabar kas-
met siekia 600-700. Mokyklų tinklą
sumažino jų reforma. J. S. Paranse-
vičiaus duomenimis, 1977 m. su lie-
tuvių dėstomąja kalba liko tik pen-
kios aštuonmetės mokyklos — Puns-
ke, Navinykuose, Vaitakiemyje, Pri-
stavonyse ir Vidugiriuose, o ketur-
klasė mokykla yra Žvikeliuose. Kito-
se septyniose mokyklose tėra lietu-
vių kalbos pamokos. Lietuviškąją

Punsko gimnaziją, įskaitant 1977 m.
laidą, yra baigę 327 abiturientai. To-
liau "Aušroje" aprašomas A. Snieč-
kaus vardo naujų mokyklos rūmų
atidarymas Punske. Juose yra vietos
700 moksleivių. Namai mokytojams
ir 100 vietų bendrabutis mokslei-
viams tebėra neužbaigti. Užbaigos
laukia ir gimnastikos salė. "Aušra"
taipgi pasakoja apie dr. J. Basanavi-
čių, mirusį Vilniuje prieš 50 metų,
Punsko kultūros namų "Klumpės"
dalyvavimą kaimiškų kapelių festiva-
lyje, moterų okteto gastroles pas
Vroclavo lietuvius, lietuviškų audi-
nių parodą Seinuose, mokinių išvy-
ką į Sudetus, Lenkijos lietuvių mo-
kytojų kursų Vilniuje.

Šveicarija

DR. ALBERTAS GERUTIS šv.
Martyno parapijos salėje Zueriche
lapkričio 14 d. skaitė išsamią paskai-
tą apie Lietuvą, paliesdamas Di-
džiąją Lietuvos Kunigaikštystę, ca-
rinės okupacijos ir nepriklausomo
gyvenimo laikotarpius, dabartinę so-
vietų okupaciją, religinę būklę. Švei-
carams jis priminė, kad Baltijos res-
publikom sovietinę vergiją atnešė
A. Hitlerio ir J. Stalino sutartis,
nors Lietuva katalikybės dėka arti-
mai yra susijusi su Vakarais. 1972
m. pradėta leisti "Lietuvos Katalikų
Bažnyčios Kroniką" dr. A. Gerutis
laiko stebuklu, nes jos ligi šiol ne-
įstengia sustabdyti KGB saugumie-
čiai. Net 12 tautinių šokių atliko J.
Stasiulienės vadovaujama grupė,
juos įterpdama tarp paskaitos da-
lių. Visi šios grupės šokėjai, garsi-
nantys lietuvišką folklorą, yra švei-
carų jaunuoliai. Su atliekamais šo-
kiais paskaitos klausytojus supažin-
dino J. Stasiulienė ir M. Jaeger.

Vokietija

VLB SCHWETZINGENO APY-
LINKEJE prieš trejetą metų buvo
įsteigtas V. Valaičio vadovaujamas
15 lietuvių būrelis kultūriniais rei-
kalams remti. Lėšas jis telkia Algio
Vitkaus sodyboje rengiamomis gegu-
žinėmis bei kitais renginiais. Didžio-
ji jų dalis tenka Vasario 16 gimna-
zijai. Neseniai jai buvo įteikta 500
DM moksleivių reikalams. Už tas
markes bus įsigyti garsintuvai ir pa-
tefonas. Būrelis taipgi paskyrė 50
DM "VLB Informacijų" biuleteniui.

MUZIKOS MENO DARBUOTOJŲ
būrelis "Skudutis" išleido dainų ir
giesmių plokštelę "Kur bėga Šesū-
pė". Įrašus yra atlikę: fleitininkas
P. Odinis, solistai — R. Daunoras,
kun. K. Senkus, B. Gailiūtė-Spies.

Urugvajus

VI-JAM P. AMERIKOS LIETU-
VIŲ KONGRESUI sveikinimą at-
siuntė Kanados lietuvių choras
"Aidas" iš Hamiltono, Ont. Kartu
sveikinamas ir visas lietuviškasis P.
Amerikos jaunimas, su kuriuo "Ai-
das" susipažino gastrolių metu, rei-
kiama padėka už gražų bei nuoširdų
priėmimą. Sveikinimą pasirašė "Ai-
do" vadovas J. Govėdas, administra-
torius J. Pleinys ir visos aidietės.

Siekia sunaikinti tikinčiųjų bendrijas

“LKB Kronikos” nr. 28. patiekia straipsnį “Lietuvos ir Tarybų Sąjungos religinio gyvenimo problemos”. Čia antroji dalis.

Tais pačiais metodais (kaip ir provoslavus) Tarybų Sąjungoje ateistai nori sunaikinti ir Katalikų Bažnyčią. Pradžioje ją naikino fizinėmis priemonėmis — suimdami ir išstremdami Bažnyčios vadovus — vyskopus, kunigus ir aktyvesnius tikinčiuosius. Pastaruoju metu jie nori Katalikų Bažnyčią suardyti iš vidaus, stengdamiesi, kad į hierarchų postus patektų asmenys, sutinką vykdyti jų direktyvas, paralyzuojančias Bažnyčios veikimą. Dėkui Dievui, tas jų planas pavyko tik iš dalies. Rusijos Federacijos Europos dalyje veikia vos kelios katalikų bažnyčios, skirtos ne tiek pastoracijai, kiek reprezentacijai. Maskvos šv. Liudviko bažnyčia yra T. S-gos Saugumo komiteto centrinio pastato kieme. Todėl ten ir nežymi religinė veikla akylai stebima saugumiečių. Daugumas bažnyčios lankytojų — senutės lenkės, užsieniečiai ir rusų inteligencijos atstovai. Panaši būklė ir Leningrado bažnyčioje. Jos komiteto pirmininkas — saugumo atstovas, gyvena su svetima žmona ir vis dėlto priima šv. Komuniją. Kai iš Lietuvos atvykęs kunigas norėjo pasikalbėti su vietos tikinčiaisiais, pirmininkas to neleido. Vietos katalikai bijo šiose bažnyčiose tuoktis. Per metus kažin ar buvo bent vienas vaikas paruoštas šv. Komunijai. Katalikų tikėjimas Rusijoje pasmerktas žūti, jei ten nebus išvystytas katakombinis veikimas.

Siek tiek geresnė būklė kitose Tarybų Sąjungos teritorijoje esančiose bažnyčiose, kur yra veiklių tikinčiųjų, pajėgiančių veikti katakombiniu būdu, ypač tarp vokiečių ir iš dalies lenkų. Kur katakombinės veiklos nėra, ten katalikų Bažnyčia visiškai išnykusi arba merdinti (platūs Sibiro plotai).

Gudijoje

Ypatingai sunki Bažnyčios būklė Baltarusijos respublikoje. Nė vienoje respublikoje nėra taip persekiojamas katalikų tikėjimas kaip Baltarusijoje. Čia uždaryta daugybė gražiausių bažnyčių, kitos paverstos sandėliais, apleistos ir baigia griūti (Druja, Vydžiai ir kt.). Čia labai trūksta kunigų. Vienas kunigas kartais turi aptarnauti buvusių 28 parapijų tikinčiuosius. Kunigų seminarijos nėra, ir nesirūpinama ruošti naujų kunigų katakombiniu būdu. Kai atsirasdavo vienas ki-

tas jaunuolis, pareiškęs norą stoti į Rygos ar Kauno kunigų seminariją, juos taip ėmė persekioti saugumiečiai, norėdami užverbuoti, kad jie buvo priversti bėgti į kitas respublikas. Be to, Kauno kunigų seminarija kandidatų iš Baltarusijos ir Ukrainos nepriima, bijodama, kad saugumiečiai, užuot pasiuntę gerus žmones, neatsiųstų savo agentų. Kandidatus į kunigų seminariją čia parenka kulto įgaliotinis. Daugelis Baltarusijos kunigų yra apie 70 metų amžiaus. Yra net nešamų į bažnyčią (pvz. Berūnų klebonas, nusilaužęs koją ir nepajėgias ateiti į bažnyčią). Dar po 5-10 metų Baltarusija gali likti be kunigų. Čia draudžiama kviestis į talką kaimyninius kunigus. Nežmoniškas darbo krūvis greitai nuvaro į kapus dar besidarbuojančius kunigus. Pas ligonius jiems dažnai tenka važiuoti 130-200 km.

Minske, kur yra apie 40 tūkst. katalikų, nėra nė vienos veikiančios katalikų bažnyčios. Valdžia leido atlikti katalikams apeigas vienoje pravoslavų cerkvėje. Ar nepadarė klaidos kunigai, nepasinaudodami tokiu leidimu?

Gardine per 1976 m. Kalėdas, kur yra 3 veikiančios katalikų bažnyčios, nebuvo nė vieno kunigo, kuris tikintiesiems galė-

tų atlaikyti šv. Mišias. Tikintieji verkė, kada tuo metu susirinkusiems buvo skaitomas vietos kunigo laiškas. Juo pranešama, kad vietos kunigas sunkiai serga ir neturi jėgų atlaikyti šv. Mišias. Gražiąją Paros bažnyčią vietos tikintieji gina nuo uždarymo jau 18 metų, kiekvieną sekmadienį atlikdami pamaldas be kunigo. Ilgą laiką bažnytinio komiteto nariai stovėdavo prie bažnyčios durų, tikrindami jaunimo pasus. Valdžia buvo uždraudusi jaunimui iki aštuoniolikos metų eiti į bažnyčią. Ypatingai persekiojami kunigai tose parapijose, kur pasirodo bažnyčiose vaikai, pvz. Breslavo.

Sunkias pastoracines problemas sudaro kalba. Paaugantis jaunimas lenkiškai nemoka. Daugelis vietos kunigų nenori vaikų katekizuoti baltarusių ar rusų kalba. Tokiu būdu sudaromos sąlygos plisti ateizmui.

Baltarusijoje labai demoralizuojamai veikia paplitęs alkoholizmas. Katalikų Bažnyčią labiausiai persekioja ne vietiniai žmonės, bet atvykėliai rusai. Čia Bažnyčios persekiojimas vykdomas kartu su Baltarusijos nutautinimu.

Ukrainos respublika

Čia Vakarų katalikų būklė panaši kaip Baltarusijoje: išmiršta kunigai, nėra vietinės kunigų seminarijos. Ukrainoje yra

keletas jaunesnių Rygos seminariją baigusiu kunigų. Vakarų apeigų katalikams padeda Rytų apeigų dvasininkai. Čia pastoracijai labai kenkia ukrainiečių ir lenkų nacionalinė neapykanta.

Dar sunkesnė Rytų katalikų būklė. Visos jų bažnyčios uždarytos, kunigai smarkiai persekiojami. Neatrūksta ir gyvybių aukų. Iš kunigų atimamos liturginės knygos, indai, drabužiai, nes jie esą Maskvos patriarcho nuosavybė. Kaikurie pravoslavų dvasininkai padeda persekioti katalikus. Esant tokiai būklei labai nejaukiai jaučiasi Ukrainos Rytų apeigų tikintieji, matydami Romos katalikų, jų nuomone, perdidele draugystę su Maskvos patriarchatu ir nejausdami didesnės paramos savo reikalams.

Laiminga Rytų apeigų Ukrainiečių Bažnyčia, pajėgdama stipriai veikti katakombiniu būdu. Vietos saugumo pareigūnai yra tos nuomonės, kad Lvovo mieste kiekvienas kvartalas turis savą Rytų apeigų kunigą. Esą jie gailisi, kam suvarę juos į katakombas. Dėl to jie neturi galimybės kontroliuoti jų veiklos. Ukrainiečiai, nuo senų laikų įpratę būti persekiojamais ir išmokę veikti katakombiniu būdu, yra sunkiai ateistų įveikiami. Jie dėkingi savo mylimam kardinolui kankiniui J. Slypij, kuris, gerai suprasdamas vietos sąlygas, pajėgė jiems padėti.

Latvija

Esą jau nuo 1940 m. Tarybų Sąjunga pavedė visos Sąjungos katalikų globą ir evangelizavimą Rygos arkivyskupui. Tačiau per visus 40 metų to apaštalavimo žymių sunku pastebėti. Reikia pripažinti, kad iš dalies Latvijos vyskupai šią pareigą atlieka. Turėdami mažai kunigų, juos siunčia į keletą Tarybų Sąjungoje veikiančių katalikų bažnyčių. Tačiau platesnės Tarybų Sąjungos evangelizacijos jie nevykdo. Kodėl?

Latviai katalikai sudaro vos penktadalį Latvijos gyventojų. Nuo senų laikų jie įpratę taisyti prie valdžios reikalavimų. Juo labiau dabar jie vykdo ateistinės valdžios reikalavimus, varžančius Bažnyčios veiklą. Latvijos katalikų religinis gyvenimas daugelyje parapijų silpnokas. Kunigai bijo būti valdžios nubausti, nesulaukia savo vyskupų paraginimų; dažnai nepatiki vieni kitais, daugumas apsiriboja apeigų atlikimu, senosios kartos ir mirstančiųjų aprūpinimu sakramentais. Apleista vaikų katekizacija.

(Bus daugiau)

Prie prel. A. JAKSTO-DAMBRAUSKO kapo Kaune. Stovi — svečias kunigas iš Lenkijos ir dvi vilnietės esperantininkės (velionis buvo pirmas esperantininkas Lietuvoje). Paminklinėje lentoje yra įrašas: “Mes ne savo ugnimi žeruojam, mes ne sau aplinkui šviesą liejam”.

TIESA IR GYVENIMAS

Lietuvis valdo amerikiečių arkivyskupiją

Charles A. Salatka —
Oklahoma City arkivyskupas

Iš JAV-se gimusių lietuvių kunigų pastaraisiais metais du buvo pakelti į vyskopus, būtent. Paulius Marcinkus ir Charles A. Salatka. Pirmasis pagarsėjo savo pagalba popiežiui Pauliui VI, ypač Indijoje, kur jį apsaugojo nuo pasikėsintojo peilio. Dabar vysk. P. Marcinkus gyvena Romoje ir rūpinasi daugiau finansiniais Vatikano reikalais. Antrasis, t. y. Ch. A. Salatka, iškilo plačion viešumon pastaruoju metu, kai buvo pakeltas į arkivyskopus ir paskirtas Oklahoma City ordinaru. Apie jį rašė spauda, kalbėjo radijas, rodė televizija. Dienraštis "The Daily Oklahoman" net pirmame puslapyje išspausdino aprašymą jo ingresso Oklahoma City katedron ir įdėjo nuotrauką. Iš jo matyti, kad tose iškilmėse dalyvavo labai daug žmonių ir 50 vyskupų, įskaitant kardinolą Dearden. Arkiv. Salatkos valdžia naujoje arkivyskupijoje prasidėjo simboliniu Ganytojo pastoralo (lazdos) įteikimu. Savo pamoksle naujasis arkivyskupas pabrėžė trejopą savo pareigą, būtent, mokytojo, kunigo, ganytojo. Baigdamas pamokslą, jis išreiškė pasitikėjimą ateitimi, kuri esanti Viešpaties rankose. Jo žodžiai gausių klausytojų buvo priimti rankų plojimu. Tai įvyko 1977 m. gruodžio 15 d. Prieš tai jis devynerius metus valdė Marquette, Mich., vyskupiją.

Lietuviai didžiuojasi naujojo arkivyskupo iškilimu. Nevienas jų dalyvavo ir ingresso iškilmėse. Lietuvos vyčių pirm. Anthony Miner jį pasveikino, pa-prėždamas, kad Ch. A. Salatka yra pirmasis lietuvis Amerikoje, tapęs arkivyskupu, ir įteikė dovaną — Vilniaus Aušros Vartų Marijos paveikslą, padarytą iš gintaro.

Mūsų skaitytojams, be abejonės, įdomu, ar Ch. A. Salatka moka lietuviškai. Taip, moka! Ateitininkų kongrese Klevelande jis ne tik Mišias atnašavo, bet ir lietuviškai prabilo, gražiai paskaitydamas lietuvišką tekstą. Po šio kongreso jis dar labiau susidomėjo lietuvių kultūra bei kalba ir tapo "T. Žiburių" skaitytoju.

Minėtasis dienraštis "The Daily Oklahoman" (1977. XII. 16) rašė, jog arkiv. Ch. A. Salatka yra 59 metų amžiaus, lietuvių imigrantų sūnus, gimęs ir augęs Grand Rapids, Mich. Mo-

Arkivyskupas CHARLES A. SALATKA, pirmasis JAV lietuvis, tapęs arkivyskupu

kėsi šv. Juozapo seminarijoje ir katalikų universitete Vašingtone. Kunigu išventintas 1945 m. vasario 24 d. Studijas gilino Romoje, kur 1948 m. gavo Kanonų teisės licenciato laipsnį. Vyskupu pagalbininku buvo Grand Rapids nuo 1962 iki 1968 m.

Pittsburgėje tebegyvena viena iš arkiv. Ch. A. Salatkos mokytojų — sesuo prancišketė Jozefina. Ji savo laiške "Darbininko" redakcijai rašė:

"Prieš keturiasdešimt metų jis yra buvęs mano mokinys Grand Rapids, Mich., lietuvių parapijos mokytojas. Ten ilgai mokytojavo seselės dominikonės, kitatautės. Paskui klebonas pakvietė pranciškietes lietuvaiteis iš Pittsburgo, Pa. Aš ten buvau viena iš pionierių...

Mum atvykus, dabartinis vyskupas buvo mano klasėj šeštam ir septintam skyriuje. Užbaigęs aštuntą, įstojo į aukštesniąją mokyklą — High School. Vyskupas buvo didelių gabumų jaunuolis, švelnaus būdo, pareigingas, ištikimas patarnauti Mišiom, nežiūrint kurią valandą. Man teko paruošti lietuviškas programas, veikalus, montažus, dainas. Tokiu būdu išlai-

kėm ir skiepijom lietuvių vaikų širdyse. Vyskupas gambiai vaidino, daugelį kartų buvo pagrindinėse rolėse, ypač pie-menėlio, Kalėdų muzikiniuose veikaluose. Kuomet pritrūkdavo lietuviškos medžiagos, versdavom iš anglų kalbos. (...)

Jų visa šeima buvo artimai įsijungusi į parapijos reikalus. Vyskupo sesutė — sesuo Florence, gailėstingumo vienuolijos narė, yra ligoninės administratorė Indianos valstybėj. Tėvelis jau 90 metų amžiaus. Sūnūs Jonas ir Juozas rūpinasi tėveliu. Mamytė jau seniai mirusi. Jų visa šeima man buvo labai artima ir dabar tebėra.

1972 metais man švenčiant

auksinį jubiliejų, vyskupas Salatka koncelebravo mišias kartu su sesers (Mrs. Meconis) sūnumi kunigu. Man tai buvo didelis džiaugsmas.

Man teko dalyvauti vyskupo iškilmėse, kuomet jis buvo pakauštintas. Niekada nesitikėjau sulaukti ko nors aukštesnio. Negalėjau įsitikinti, kad tai realybė. Man didelis džiaugsmas. Garbė visai lietuvių tautai."

Linkime naujam Oklahoma City arkivyskupui būti sėkmingu Ganytoju ir neužmiršti, kad įtakingo jo žodžio laukia tiek lietuvių išeivija, tiek pavergta lietuvių tauta. M.

"Žemaičių didysis" laukia skaitytojų

Vysk. Mot. Valančiaus mirties šimtmetį 1975 m. minint, dr. Grigas Valančius, iš tos giminės kilęs, buvo paragintas apie šį garbingą žemaitį parašyti išsamų veikalą. Jis tuoj griebėsi darbo ir surinko, gimininių Lietuvoj talkinamas, daug naujos medžiagos, niekur ligšiol nepaskelbtos. Veikalas išsiplėtė į 2 tomus. Iš viso bus apie 1250 didelio formato puslapių su 500 iliustracijų. Nebuvo lengva šį dvitomį veikalą išleisti. Nuostolių bijodamos, komercinės leidyklos nesiskubino tokio didelio darbo imtis. Pagalbos iš šalies nesulaukęs, autorius atidavė I dalies ("Žemaičių Didysis", 672 puslapiai, 252 iliustr.) tekstą ofsetu rinkti mažutei "Mūsų Lietuvos" spaustuvei Sao Pauly už jam prieinamą atlyginimą. Ten labai ilgai rinkimo darbas truko, kol pagaliau I dalį "Darbininko" spaustuvė neseniai Brooklyne švariai atspausdino. Ap-gailėtina, kad rinkėjai Brazilijoje paliko gana daug neištaisytų korektūros klaidų. Jas tačiau su kaupu kompensuoja įdomios medžiagos ir iliustracijų gausumas. Antroje dalyje tokių technišku netobulumu nebus.

Į knygos išleidimo sunkumus patekusiui autoriui Los Angeles šaulių Juozo Daumanto kuopos nariai ir valdyba su K. Karuža ir J. Janušausku priešaky atėjo talkon. Ji surinko tam veikalui per dalinių kuopas ir

kitais būdais per \$1.200. Prel. J. Kučingis, buv. LŠST S-gos pirm. V. Tamošiūnas, šauliai Galdikas ir K. Motušis aukėjo po šimtinę, Dr. V. Kudirkos šaulių kuopa — \$50, kun. J. Prigulbinskas — \$50, J. Vana-gaičio š. kp. — \$25, J. Valauskas — \$25, J. ir A. Pumpučiai — \$25, Kazys Čėsna — \$25. Kiti knygą užsiprenumeravo iš anksto. Pats autorius gavo paramos pasižadėjimus iš kaikiurių savo bičiulių: tūkstantinę iš prof. Almino Nebraskoje, \$500 iš sesers ir švogerio Milėnų Pensilvanijoje, \$300 iš A. ir D. Polikaičių, \$250 iš B. ir M. Starkų Santa Monikoje, po šimtinę iš d-rų A. ir El. Razmų, "Lietuvos Dukterų" Čikagoje, kun. V. Martinkaus, kun. J. Steponaičio ir po mažiau iš kitų.

Los Angeles šaulių J. Daumanto kuopa kreipėsi į LŠST c. v-bą ir visas šaulių kuopas, prašydama padėti jai knygą išplatinti. Tą kvietimą talkon šia proga vėl kartojame. Antroji dalis ("Žemaičių Didysis", apie 570 psl. ir 250 iliustr.) pasirodys netrukus. Ją galima ir iš anksto užsisakyti. Abu tomai gaunami pas lietuviškų knygų platintojus kolonijose (I t. \$12.00, II t. \$10). Paštu galima užsisakyti pas autorių (G. Valančius, 3111 Ettrick St., Los Angeles, Calif. 90027) ir pas J. D. šaulių kp. pirmininką (K. Karuža, 3675 Monon St., Los Angeles, Calif. 90027). Knygos persiuntimas — 50 ct.

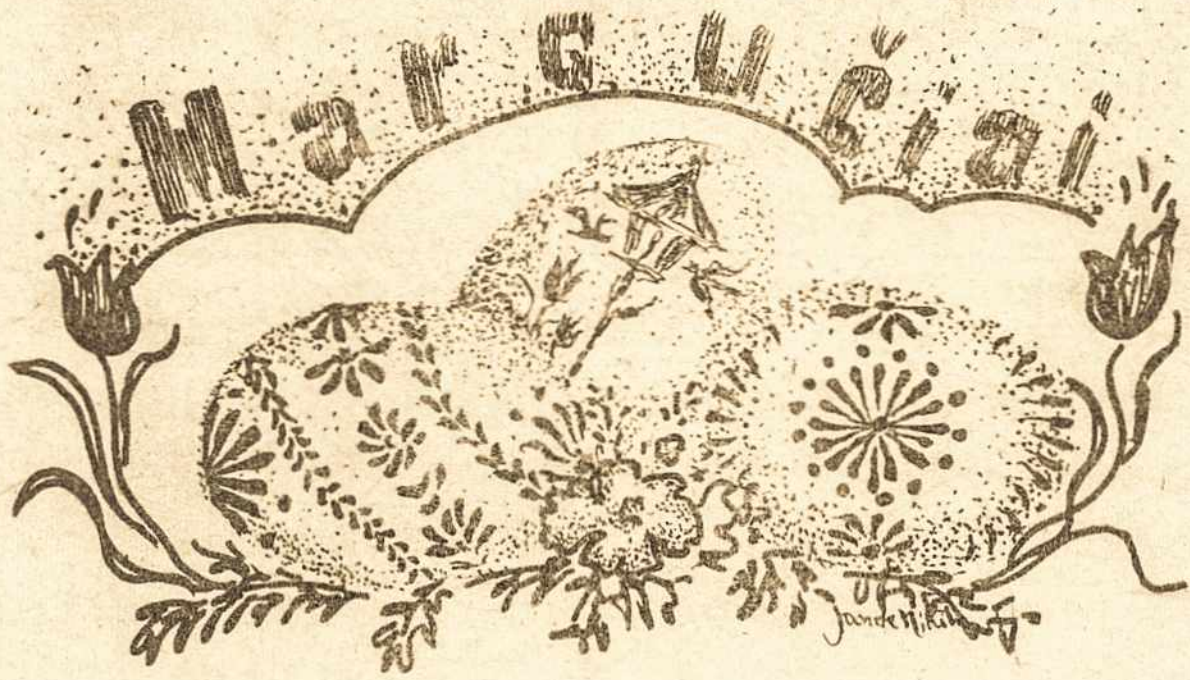
Pageidautina, kad šauliai ar kitos or-jos rengtų knygos "Žemaičių Didysis" sutiktuves lietuvių visuomenei.

Kazys Karuža

Tave maža laukų žolėlė regi,
Tavęs kaip aukso kupinas dangus,
Tau stojo žemė, švietė saulė,
žvaigždės degė,
Tavęs nematė, Dieve, tik žmogus.

BERNARDAS BRAZDŽIONIS

Mūsų Lietuva Mažiesiems

Em festas e celebrações religiosas como a Páscoa, utiliza-se o ovo como símbolo de criação ou renascimento.

No México, por exemplo, o primeiro dia do ano é comemorado com ovos pintados, recheados de confetes. Na China, os governantes distribuíam ovos pintados em ocasiões festivas, ou então para demonstrar sua benevolência. Em alguns países europeus é uma tradição muito antiga decorar ovos para comemorar o domingo de Páscoa.

Os ovos, no entanto, não são populares apenas pelo que representam. Decorá-los é um passatempo muito divertido.

Ovos decorados são também uma excelente forma de manter viva a lembrança de uma ocasião especial, ou então de divertir as crianças, como por exemplo pintando-os com motivos engraçados ou o rosto de seu personagem favorito.

MARGUČIAI

Margučiai yra viena iš ryškesnių Velykinių simbolių.

Velykų rytą Nėssa Senhora Aukiliadora bažnyčioje (rua Tres Rios, netoli Jardim da Luz), lenkų kolonijos iniciatyva bus įvairių tautų margučių pristatymas — varžybos. Lietuviai yra kviečiami dalyvauti.

Bus margučių dažymas ir mūsų mokyklose. Tėvai kviečiami raginti vaikus uoliai dalyvauti — ir išmokyti gražiai marginti velykinukus

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

KRISTUS KĖLĖS

STASYS DŽIUGAS

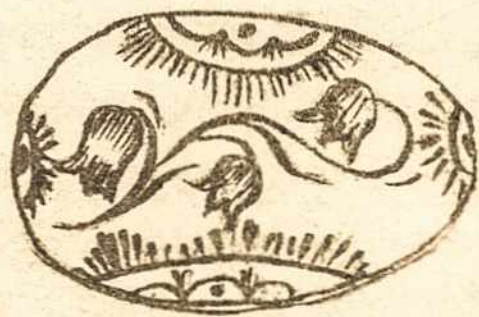
Kėlės Kristus! — varpai pranašauja.
Kėlės Kristus! — žmonijos visos.
Jis šiandieną per žemę keliauja,
Per dienas ir naktis, nuolatos.

Aplankys našlaitelį kiekvieną,
Ašarėles nušluostys visiems.
Jis palaimins kelius į tėvynę
Vėl sugrįžti kartu ištremtiems.

Kėlės Kristau, sustiprinai viltį!
Širdyse mūsų troškimai karšti.
Be gimtinių namelių vis liūdna.
Be Tavo — prie bedugnės arti..

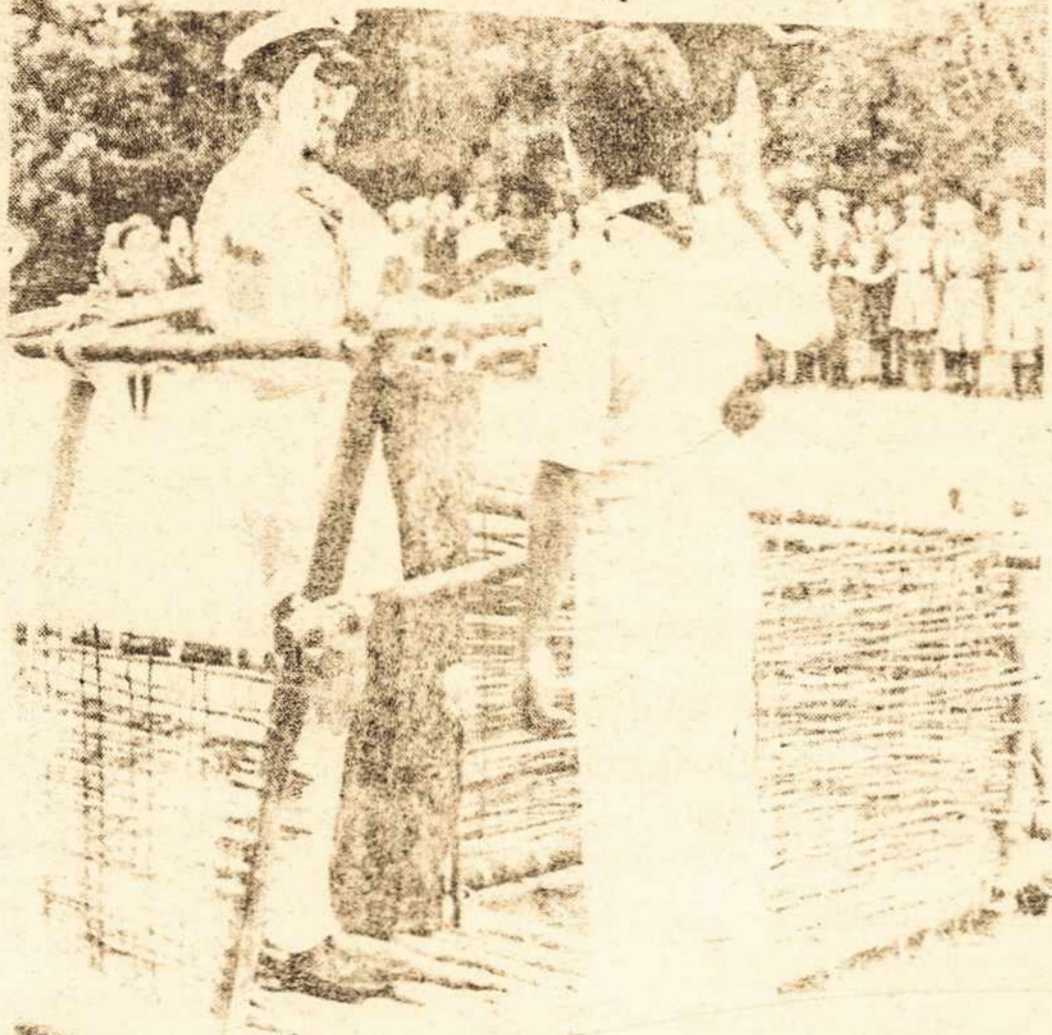
Ir dangus ir žemė
Aleliuja gieda,
Garbei Jo palinko
Žibuoklėlės žiedas.

Vyturėlis ore
Varpeliu skardena...
Atpirkėjas kėlės...
Ir širdy gyvena.

Iš VI Taut. Stovyklos AUSTRALIJOJE

Nuotraukos G. SATKAUS (specialiai ML-ai)

Stovyklos adjutantas ps. R. Šarkis priima pranešimą Detroito skaučių dovanotame "automobilyje".

1978-1.4

Lietuvių Skautų Sąjungos 60-osių veiklos sukaktis (1918-1978)

In 1918 the Lithuanian scouts and guides organization was founded in independent Lithuania. As a result of Lithuania's occupation in 1940, many Lithuanians fled to the free world, where these scouts and guides have been active since 1945. The Lithuanian scouting movement will celebrate its 60th Anniversary in 1978.

(View: Camp Romuva-Canada)

dėkėjimus ML redakcijai
ir skautųtojų iš lietuvių skautų VI-tosios Tautinės Stovyklos; esame 400 iš 4 žemynų gražiame miške prie Melbourne. Keliamė ir Brazilijos vėliava.

l. Saulaitis

Photo by V. Bacevičius

144 St. Cleveland, Ohio 44110

MŪSŲ LIETUVA

C. P. 4421

01000 SÃO PAULO, SP

BRAZIL

Pub. L.

134755

Jaunystės Aidai

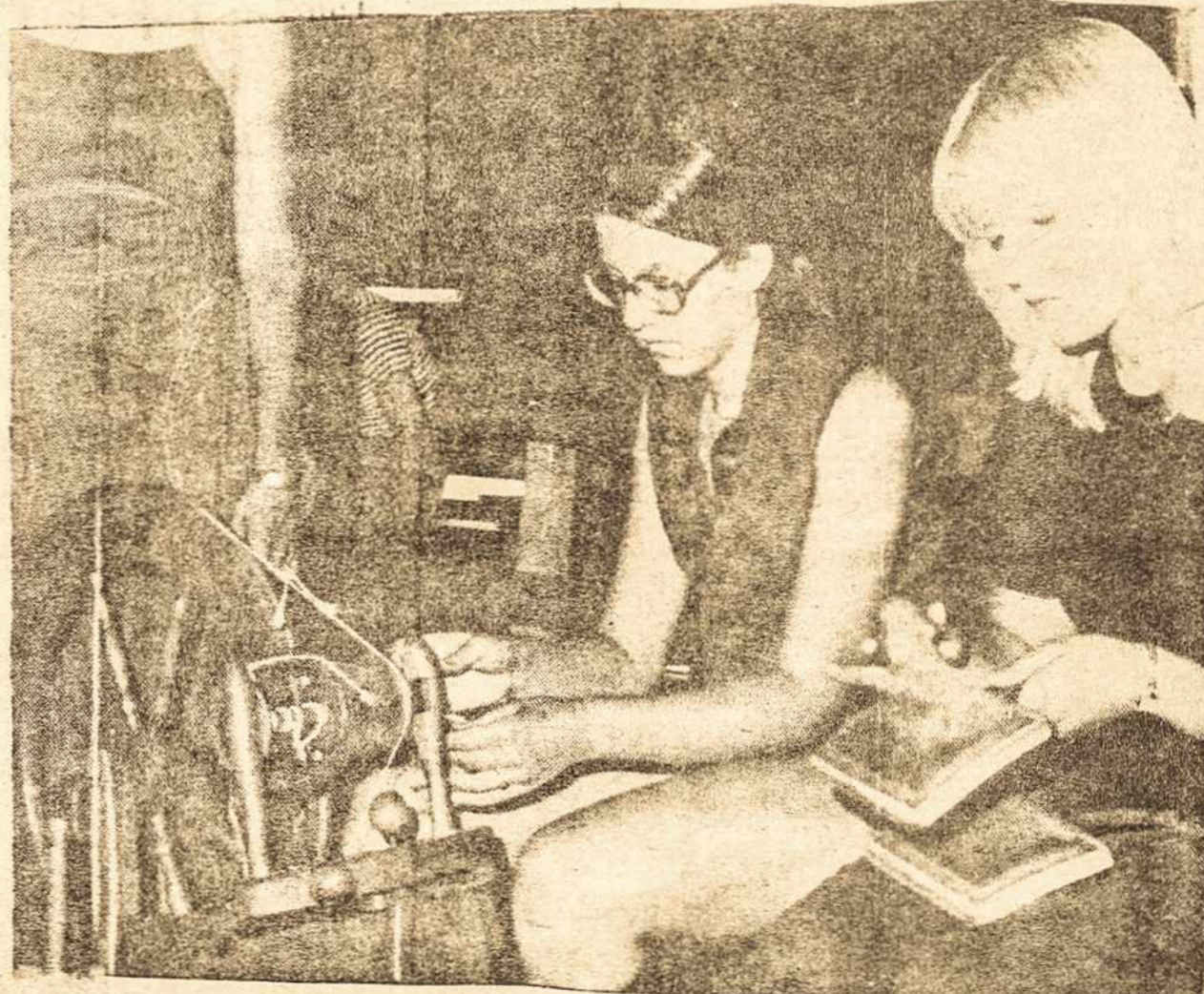
Savaitgalį svečių dieną, stovyklą aplankė latviai, lenkai, vengrai, estai ir rusai skautai bei Australijos skautų pareigūnai. Lauko kopyčioje pamaldos, o paskui stovyklos paradas su 40 vėliavų ir kiekvieno atstovaujamo miesto užrašu. Iš Anglijos buvo dvi skautės.

Tautinės Stovyklos parade nešė užrašą BRAZIL paukštytė Audra Žvinakytė, o paskui ją žygiavo t. Ant. Saulaitis, vienintelis Brazilijos atstovas. Taip buvo daroma su vietovėmis, kurių buvo tik vienas atstovas – užrašą nešė skautas-ė iš Australijos.

Užjūrio svečiai turėjo progos iš stovyklos nuvykti į salą, kurion temstant iš jūros išlipa 5.000 pingvinų, ir į gamtos draustinį pamatyti tipišką Australijos gyvūnų. Pačioje stovykloje vyko skautiška programa pagal amžiaus grupes: rankdarbių diena, susikaupimo diena, žaidimai, sportas, filmai, kliūčių takas, gamtos užsiėmimai. Oras buvo vėsokas, o svečių dienomis – labai šiltas.

Sausio 15 Australijos lietuviai susirinko stovyklos aikštėje svečių išlydėti, susikabinę ratu ir dainuodami "Atsimeni, kaip mes linksmai stovyklavom..". O jaunieji lietuviai iš Š. Amerikos dieną prieš tai nešė užrašus "Aš pasilieku Australijoje", tikėdamiesi kada nors sugrįžti arba sulaukti svečių iš pietų per Pasaulio Lietuvių Dienas ar pasimatyti per Jaunimo Kongresus.

A.S.

Rankdarbių dieną VI TS iš JAV atvykusios skautės mokosi verpti austraišką vilną.

AUSTRALIJOS IŠPŪDŽIAI

Sausio 15 į Los Angeles atskrido didžiulis 747 lėktuvas, iš kurio išlipo 115 lietuvių keleivių. grįžtančių po 26 dienų Australijoje. Iš Kalifornijos skautai, skautės ir vadovai išsiskirstė po JAV ir Kanadą, skubėdami į mokyklas ir darbus. Visos ekskursijos priežastis – VI-toji lietuvių skautų Tautinė Stovykla netoli Melbourne, Australijos pietuose.

Gruodžio 23 Sidnėjaus lietuviai sutiko savo svečius iš Šiaurės Amerikos ir juos išdalino po šeimas Kūčiom ir Kalėdom. Kalėdų Mišiose visi dalyvavo skautiška uniformuoti, vyriausieji vadovai nešė Aukojimo dovanas, o vakare – užjūrio skautų ir skaučių koncertas su mergaičių sekstetu, lietuvių liaudies instrumentų grupe, kanklėmis, išraiškos šokių, deklamacija, pianistais.

Sidnėjaus lietuviai svečius išsivežė į žavingą pajūrį pasimaudyti, parodė gamtos draustinius, Sidnėjaus garsiąją operą, miesto įdomybes. Pusdienį plaukė po uosto įlankas. Gruodžio 28 – išleistuvės. Sekančią dieną visu grupė nuskrido į Canberą. Australijos sostinę, kurioje rūpestingai apžiūrėjo žymųjį karo muziejų parlamento rūmus, miestą nuo kalno, ir buvo pavaišinti lietuvių klube.

Melbourn aerodrome jų laukė australų spaudos fotografas, ir "Star" laikraštyje apie lietuvių skautų stovyklą buvo rašyta tris kartus, neskaitant televizijos ir radijo. Šio miesto lietuviai nuvežė svečius į tipišką avių ūkį, parodė miesto įdomesnes vietas ir subūrė Naujųjų Metų sutikime, iš kurio daug kas vos po pirmos pradėjo keliauti namo, nes reikėjo ruošti didžiulei stovyklai.

VI-toji Tautinė Stovykla minėjo Lietuvoje skautų įsteigimą 1918 metais. Australai skautai užleido Gilwellio parką, vieną iš geriausių krašto stovyklaviečių šiai stovyklai, kurioje buvo 400 lietuvių skautų ir skaučių, o savaigalį – gal 1.000 svečių. Pirmą kartą per 20 metų stovyklavo tiek daug lietuvių skautų ir skaučių iš pačios Australijos (apie 300), pirmą kartą bet koks lietuvių renginys išgavo iš kurio nors krašto oficialią pašto antspaudą, pirmą kartą lietuvių skautų stovyklą aplankė 116-kos tautų išrinktas pasaulio skautų pirmininkas, pirmą kartą Australiją aplankė toks didelis skaičius lietuvių iš kitur. Tarp stovyklautojų ir vadovų – buvę P. Amerikoje III-jame Jaunimo Kongrese.

Stovyklautojai valgė prie žemėje iškasto papuošto stalo, prie kurio iš karto galėjo sėdėti 300 asmenų. Per pusryčius ir pietus veikė radijo pusvalandis, vakarais susirinkdavo visi į gilią laužavietę dainuoti, pamatyti vaidinimų ir pasirodyti. Vėliavų aikštėje plevesavo Lietuvos ir Australijos vėliavos, stovyklos vėliava, Anglijos, Brazilijos, Kanados ir JAV vėliavos.

SKAITYTOJAI PASISAKO

DĒL V. ANASTÁCIO

Mes esame maža saujelė lietuvių, o ir ta saujelė nesugyvena – stengiasi vienas kitą pajuokti, šmeižti ir net pilna pagiežos krūtine panieškinti lietuvių prieš kitatauti.

Kad tas "ponas" nori išardyti tos lietuvių saujelės namo vieną kambarą, būtent VILA ANASTÁCIO Kultūros Rūmus – atimti juos iš lietuvių ir išnomuoti ar parduoti kitataučiams, kad taip užgestų ta anastasičių tautinė ugnelė, su tuo negaliu sutikti. Kokią teisę tas garsusis "ponas" turi į svetimą (Nepriklausomos Lietuvos ir prieš 2-trajį pasaulinį karą atvažiavusių lietuvių) turtą? Ar jis nors kiek prisidėjo prie tų rūmų pastatymo ar bent dėl jų išlaikymo? O gal jam nepatinka, kad V. Anastácio Kultūros Rūmų Rėmėjų Būrelis kai kada surengia kokį pobūvį ar pietus, arba pasikviečia lietuvių kunigą, kad ten jiems atlaikytų lietuviškas pamaldas, ir taip nors kiek laiko praleistų kartu su kitais tautiečiais? Gal "ponui" nepatinka, kad anastasičiai pasirodo esą lietuviai? Kad dėl Lietuvos rusifikacijos, dėl Religijos niekinimo, Bažnyčios persekiojimo Lietuvoje ir jie kenčia? Kad jie sielojasi dėl lietuviškos ir Lietuvos nepriklausomybės?

Jei visa tai tam "ponui" nepatinka, man labai gaila, bet čia jo reikalas. Tačiau kad jis kėsina tati uždrausti kitiems tautiečiams, net norėdamas išdraskyti ar svetimiems užleisti jų sukurtą lizdą, aš, tikros širdies ir tikro kraujo lietuvis ir kaip lietuviui dera, prieš tokį to "pono" pasikėsinimą viešai ir griežtai protestuoju.

Antanas Rudys

MŪSŲ LIETUVAI – Labai skubu

Prašau šį mano rašinį būtinai patalpinti. Ir laikraštį siuntinėti šiuo adresu:

Rua Rio de Janeiro, 21
Pensão Maranhão
30.000 Belo Horizonte, MG.

Tiesiog baisu, kas ten darosi toje São Paulo kolonijoje. Ir negaliu iškęsti neparašęs. Juk man anksčiau teko ten dalyvauti įvairiuose rengimuose; ir geraipajįstu gyvenimą ir žmones.

Ar yra kur girdėta, kad grupelė žmonių, su kokiu tai avantiūristu pryšakyje, galėtų pasisavinti visą kolonijos turtą? Juk kolonija ten dėjo savo pinigus, kai kada kruvinu prakaitu uždirbtus skatikus; ir statė tuos rūmus tikėdami, kad jie amžiams tarnaus lietuvių vaikams, o ne kad dabar uzurpatoriai, kokio tai avantiūristo vadovaujami, dalintųsi tų rūmų pajamomis asmeniniams baliams ir baliukams, ką jie drįsta vadinti "veikimu".

O pinigų, aišku, vis trūksta. Tad ir kilo sumanymas: atimti rūmus iš V. Anastácio, juos parduoti ar bent išnomuoti – ir bus pinigai! Ar gali būti geresnis būdas pasipelninti, pasipinigauti?!

O visa tai dėl to, kad kolonijos žmonės yra lepijami – tyli, bijo avantiūristo teroro, nes jis išleis bjauriausio koliojimosi laikraštuką, kur žmonės bus su purvu sumaišyti. Ir taip tęsis toliau. Kol kolonijoje nieko nebeliks.

Bet, gerbiamieji, tai didžiausias skandalas, tikras šantažas, labai skriauda visai kolonijai. Tai kriminalinis veiksmas, kur turi įsiterpti policija, jei mes patys nesusitvarkysim.

Seniai laukiau, kad kas susirūpintų šiuo reikalu. Dabar, manau, tikrai atsiras žmonių, kurie turės pilietinės drąsos – sušauks koloniją pasitarimui ir padarys labai rimtas išvadas. Kitaip neišvengsime nei mes istorijos pasmerkimo – kad negynėm Lietuvos ir savo kolonijos tautinio turto, o leidom kokiems avantiūristams jį išiekvoti saviem planam.

Jonas Dabulevičius

● Lietuviškoji šeima yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

KITI APIE MUS

Kanados TEVIŠKĖS ŽIBURIAI informuoja savo skaitytojus:

Brazilija

SAO PAULO SKAUTAI IR SKAUTES sausio 8-15 d.d. stovyklavo Itu vietovėje. Vasaros stovyklai, vadovaujamai ps. Eugenijos Bacevičienės, buvo parinktas "Švyturio" vardas, susietas su skautijos įsteigėjo Baden-Powelio mirties diena ir Klaipėdos prijungimu prie Lietuvos. Stovykla buvo pradėta kun. St. Šileikos atlaikytom Mišiom. Pirmoji diena buvo skirta Australijai, jos istorijai ir gamtai, prisimenant ten vykusią VI tautinę skautų stovyklą. Jon Brazilijos vėliavą buvo nuvežęs kun. A. Saulaitis, SJ. Stovyklautojai taipgi paminėjo Klaipėdos išvadavimą, surengė talentų vakarą, mokėsi lietuviškų dainų, sportavo.

KALEDINIŲ PIESINIŲ KONKURSE Sao Paulo mieste dalyvavo 9 vaikai ir jaunuoliai. Įvertinimui pateikta 16 darbų. Mažųjų 4-12 m. amžiaus grupėje I vietą laimėjo L. Mikalkėnaitė, II – C. Mazliakovaitė, III – V. Mikalkėnas. Vyresniųjų 13-18 m. grupėje vyravo žūtautai: I vieta teko Maristelai žūtautei, II – Sofijai žūtautei, III – Stasiui žūtautui.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS-SENHORAS

CRANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

ŠMEIŽTAI

Tikslu apšmeižti Brazilijos vyriausybę kaip naci-fašistinę. Žydu korespondentas Jeruzalėje paskelbė, kad Brazilija slepianti nacius, karo nusikaltėlius ir jų bendradarbius, tarp kurių išvardino kaip žydų ir komunistų žudikus, du jau mirusius lietuvius: Vilių Balsį, gyvenantį (!) Sanpaulyje, po netikru Stasio Dobkevičiaus vardu ir Prelatą Zenoną Ignatavičių. Straipsnis buvo paskelbtas laikraštyje "Jornal do Brasil" 22/2/1978 m.

Keletas Brazilijos lietuvių pareikalavo kad žurnalas atitaisytu šmeižtus ir išsiuntinėjo protestus.

JAUNIMAS Į AUKŠTASIAS MOKYKLAS

MARIJA CELESTE KUDREVIČIŪTĖ šiemet baigė ekonomijos, finansų ir administracijos fakultetą S Paulyje. Iškilmingas diplomų įteikimas buvo kovo 2 d. Anhembi konvencijų rūmuose. Diplomus gavo apie 400 studentų ir tik viena lietuvaite. Marija Celeste gyvena Jaçanoj, dalyvauja lietuviškose pamaldose, ir su savo automobiliu padeda kunigams kalėdoti. Kai ML pasirodė pranešimas apie korespondentinį lietuvių kalbos kursą, Marija Celeste ir brolis Ernestas prašė juos įrašyti į kursą, nes seneliams mirus, baigė visai primiršti vaikystėj vartotą kalbą.

Diplomų įteikimo iškilmėse iš šv. Kazimiero parapijos dalyvavo kun. P. Rukšys. Jis pastebėjo, kad profesorių sąrašė yra irgi vienas lietuvis: MINDAUGAS PETRAS GROKOLA GARASKAS. Labai malonu, kad vardai yra grynai lietuviški, o ne "išversti" į Pedro ar pan. Bravo Mindaugo Petro tėveliams, kad nesigėdino sūnui duoti lietuviškus vardus, o Marijai Celestei daug laimės ir Dievo palaimos naujoje karjeroje!

SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Kai kurie ML-vos skaitytojai kartais negauna, arba pavėluotai gauna ML.

Administracija užtikrina, kad ML yra išsiuntinama VISIEMS užsisakiusiems paštu antradienio priešpietėj.

Reikia protestuoti vietiniame pašte dėl laikraščio nepristatymo.

Lenkų filmas apie Lietuvą

Rašytojo Prospero Mérimée veikalas "Lokys" lenkų filme

ALGIRDAS GUSTAITIS

Kas nors kada nors parašys lietuvių kalba platų veikalą apie prancūzų rašytoją Prosper Mérimée, gyv. 1803-1870 m. Ne dėlto, kad jis parašė "Carmen", kurios tekstas pagarsėjo G. Bizet opera. Ne dėlto, kad dirbo kaip Prancūzijos meno paminklų valdininkas, ir ne dėlto, kad dėl romantiškų ryšių su Napoleono III žmona Eugenija iškilo iki Prancūzijos senatorių. Bet dėlto, kad 1869 m. parašė labai malonų, gražų ir neatleidžiančią idomų veikalą apie lietuvius, tiek paprastus kaimiečius, tiek didikus ir grafus.

"Lokys" yra ištisai lietuviškas veikalas. Nuo pat pradžios iki pabaigos skamba lietuviški vardai: Klaipėda, Vilnius, Perkūnas, lietuviški padavimai, idomūs išsireiškimai apie lietuvius, lietuviškos dainos ir tautiniai lietuvių šokiai. Viskas ištisai lietuviška, su mažutėmis priemaišomis apie asmenis, dėl kurių tautybės būtų galima abejoti.

Apysakos vertimas

Kada "Lokys" pirmą kartą išverstas į lietuvių kalbą? Yra tvirtinančių, kad tai padaryta nepriklausomos Lietuvos laikais, bet kada ir kieno? Vėl skelbiama, kad 1955 m. O. Pridotkaitė išvertė į lietuvių k., išleido "Australijos Lietuvis". Kas turi tuos vertimus, labai norėčiau gauti.

Yra žinoma, kad didelis lietuvių draugas Prancūzijos generolas R. Schmittlein, dail. V. K. Jonyno bičiulis, pastarąjį paprašė iliustruoti "Lokį" tuo laiku, kai gen. Schmittlein buvo augštas okupacinės Prancūzijos pareigūnas po II D. karo Vokietijoje, prancūzų zonoje. Tada V. K. Jonynas padarė gražias iliustracijas, kuriomis prancūzai papuošė P. Mérimée veikalą "Lokys", jį išleido kaip albumą su pilnu tekstu.

O gal Lietuvių Rašytojų Draugija galėtų išleisti "Lokį" su V. K. Jonyno iliustracijomis lietuvių kalba?

Filmas

Neseniai turėjau progą pamatyti "Lokį" filmo pavidalu. Pagamintas Lenkijoje 1970 m. Prieš keletą metų buvo rodytas Amerikoje, bet tada negalėjau atsilankyti.

Filmas parengtas nuosekliai, sekant veikalą tekstu. Dvasiški profesorius iš Tvankstės (Kariaučiaus) vyksta į Lietuvą. Susipažįsta su lietuvišiais didikais, geležinkelio stotyje pamato besokantį lokį, tarpusavyje spėja, kokios "tautybės" galėtų būti

lokys: prūsas, žemaitis, lietuvis, lenkas, o gal čigonas?

Šioji paprasta mintis, gerai pagalvojus, sugrįžta veikalą galė ir lai kiekvienas skaitantis ar matantis savaip išsiaiškina.

Iš geležinkelio stoties gražiais Lietuvos laukais veža paprastas kaimietis, po nosim burbėdamas "ežerėlis, ežerėlis".

— Kas yra "ežerėlis"? — klausia svetys.

— Tai lietuviškas vardas šitam vandeniui, mažam ežerui, kuris yra užkeiktas, jame gyvena velniai ir piktos dvasios. — aiškina vežėjas.

Tuoju pradeda baisiai griauti, žaibuoti, lyti, ir vienas vežimo ratas nurieda nuo kalnelio į ežerą.

Svetys, nuo lietaus besislėpdamas, įeina į vienišą, seną, mūrinį pastatą, kuriame ilsisi palaidoti didikai. Pastatas meniškais paveikslais puikiai išpuoštas.

Netrukus su svečiu lankomės grafo rūmuose, kurie tiktų kiekvienos valstybės karaliui. Turtinga biblioteka, skyriai senienoms, naujoms knygoms. Visos puikiose spintose, uždaromose stiklinėmis variu ar kitu metalu išpuoštomis, meniškai išdailintomis drelėmis. Didžiulis bibliotekas, gamtos bei zoologijos rinkiniai, iškamšos. Gausybė puikiausių statulų, paminklų, puikiausias parkas, turtingas šiltnamis, geriausi gėrimai, valgiai, šalti ledai į gėrimus vasaros karščiuose, mandagiausi tarnai, puikūs žirgai, medžiokliniai šunys, sakalų gaudymas ir t.t.

Žiūri ir nesinori tikėti, kad taip puikiai apie lietuvius parašė prancūzas. Dar keisčiau ir maloniau, kad taip gražiai lietuvius filme parodo lenkai.

Gamtos vaizdai

Filme yra tikrai gražių, idomių vietų. Nuopelnas ne tik rankraščio, bet ir filmo gamintojų. Pvz. elegantiška šokio scena: vienai mergaitei skambinant, antroji grakščiai šoka, vėliau jai talkina grafitis. Puiki muzika. Labai idomus ir išbaigta atliktas aplankymas senos "miško raganos" baisiai sename ažuole. Iš tenai išlipusi moteris atsineša pintinę su žalčiais, juos lietuviškai kalbina, kalba maldeles; galima suprasti žodį "Perkūnas". Netrukus jinai, užpykusi ant grafaičio, pabėga slaptu takeliu per liūną, kurio mirtiną klatingumą patiki, matydama nušautos medžio šakos paskendimą žalsvumais aptrauktame vandenyje. "Lietuvoje tokių vandens liūnų yra daugiau nei gali pagalvoti" — pasakoma. Matai dundančius didingus

stumbrus ir girdi grafaičio žodžius: "Tai Lietuvos miškų karaliai stumbrai, išnaikinti beveik visoje Europoje, tik čia išlikę. Ar jie nežavūs?" Visa šioji filminė dalis taikliai, meniškai apipavidalinta.

Filme yra gilių filosofinių minčių. Sakysime, grafaičio pokalbis su dvasiškiu profesoriu bibliotekoje, kur grafitis taria, kad jam negaila nei gyvulių, nei žmonių. O vėliau, savo vestuvių dieną, jis paleidžia visus nelaisvėje laikomus paukščius, gyvulius, gyvulėlius ir tą aganą iš seno ažuolo bei peltyno.

Tautiniai šokiai

Veiksmas riedėte rieda. Idomumas seka netikėtumą. Ir štai lietuviškos dainos (gaila, beveik negalima suprasti žodžių), tautiniai lietuvių šokiai, kuriuos atlieka tautiniais drabužiais apsirengę. Vieni jų apsirėdę tikrais tautiniais lietuvių drabužiais, kiti nevisai vykusiais. Judesiai nebuvo lietuviški, tarsi nemo-kėtų nė vieno lietuviško tautinio šokio. Dar keisčiau, kai šokių įkarštyje visi tie jaunuoliai šokdami užlipa ant iki žemės nusitęsusių šiaudinio namelio stogo ir nuo jo nusliugia žemyn. Tai nelietuviški papročiai, bent apie tokius nesu girdėjęs. Šokių pabaigoje visi šokėjai išvirsta ant žemės. Tai irgi nelietuviška šokio dalis, nei lietuviams įprasta šokio pabaiga. Šokio metu visi šokėjai, kaip stirniukai, šoka per tvorą, merginos, pasilaikydamos tautinius drabužius. Man atrodo, kad ir tai lietuviams nėra būdingas veiksmas. Tie judesiai bei reiškiniai gal būdingi kuriai lenkų daliai, bet ne lietuviams.

Tai filminės šokių choreografijos klaidos. Galėjo pasikviesti lietuvių šokėjus iš Vilniaus ar Seinų. Jie būtų atlikę mūsų tautinius šokius be priekaištų su spindinčiais dainų žodžiais ir

grakščiausiais šokių judesiais.

Aplamai, filmas "Lokys" (lenkiškai įrašyta "Lokis") parengtas meniškai, dalykiškai, idomiai ir šiltai.

Direktorius pareiškimai

Po filmo rodymo direktorius, atvykęs iš Lenkijos, atsakinėjo į klausimus. Atsisėdau pirmoje eilėje ir idėmiai klausiausi jo atsakymų. Nereikėjo nė vieno karto pertraukti ar įsiterpti su patikslinimais; liečiančiais lietuvius bei lietuvišką tematiką filme. Atsakymuose jautėsi traukimas į lenkišką pusę, betgi jis yra lenkas, filmas statytas Lenkijoje, tai negi ims visur kelti lietuviškumą. Vis dėlto aiškiai pasakė, kad šokiai yra lietuvių tautiškieji, nors atlikti lenkų šokėjų.

Turėjau keliolika klausimų bei papildymų, kurie direktoriui galėjo būti nesmagūs. Juos pateikdamas poros šimtų klausytojų akivaizdoje, užsitraukčiau nemalonę ne sau (gal manęs niekad daugiau nesutiks), bet aplamai lietuviams. Todėl tuoj po visų pasikalbėjimų privačiai jam išdėsciau įvairias pastabas. Už jas maloniai padėkojo, pageidavo netrukus susitikti, paprašė adreso, pažadėjo atsiųsti filmo nuotraukų. Be kitko, pasakė, kad "Lokys" buvo rodytas Lietuvoje ir susilaukė šiltų atsiliepimų. Įsiterpia, kad negalėjo būti šilti atsiliepimai apie tautinius lietuvių šokius, kurie tikrai nevykę, nors ir labai smarkiai judama. Suminėju kelių dabar okup. Lietuvoje žinomųjų filmininkų pavardes, bet jis jų negalėjo prisiminti.

Filmai Lenkijoje

Filmai Lenkijoje kontroliuojami vyriausybės, bet yra šalutinių kelelių, kurie, kaip ir "Lokyje", išvengia cenzūros. Šiame filme viskas yra autentiška, nėra jokių dirbtinių baldų, pieštų statulų ir pan. Viskas tikra, be jokių dekoracijų. Filmuota spalio-gruodžio mėn. prie Krokuvos, stumbrai Baltvydžio miškuose, kaikurios vietos kitur. Filmas 1970 m. kainavo apie 6 mil. zlotų, kurių paversti amerikietiškais doleriais neįmanoma, nes yra visiškai kitokie atlyginimų saikai.

Per metus Lenkija savo trijose filmų studijose gali pagaminti 36 filmus. "Lokys" yra davęs gražaus pelno, laimėjęs premijų. Originaliai pagamintas 65 mm, bet į JAV-es buvo paprašytas atsivežti 60 mm kopiją. Teko viską sumažinti ir dėlto nukentėjo garsai, spalvos. Dar blogiau — rodyta mažame ekrane. Paklaustas ar tikrai amerikiečių filmai turi gerą pasisekimą Lenkijoje, atsakė:

— Taip, bet prieš pradėdami tuos filmus rodyti, mes juos gerokai pertvarkome...

Tėviškės Žiburiai

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOJI SAVAITĖ

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

– DIDŲJĮ KETVIRTADIENĮ:

20 val. Paskutinės Vakarienes Mišios, Švč. Sakramento garbini-
mai.

– DIDŲJĮ PENKTADIENĮ:

16 Val. Šv. Kryžiaus pagarbinimas, iškilmingos Tikinčiųjų Maldos,
Komunija.

– DIDŲJĮ ŠEŠTADIENĮ:

19,30 val. Velykų Vigilijos pamaldos: Ugnies ir Velykų vandens
šventinimas, Šv. Rašto skaitymai, Krikšto įžadų atnaujinimas, Vely-
kų Vigilijos Mišios.

– VELYKŲ SEKMADIENĮ:

Prisikėlimo procesija Zelinoje 6 val.

8 val. Velykų Mišios (Mookoje)

Visi lietuviai katalikai kviečiami pasinaudoti švenčių dvasia ir atsi-
naujinti Velykiniais sakramentais – išpažintimi ir komunija.

Išpažinčių bus klausoma prieš pamaldas, pagal tikinčiųjų reikala-
vimą.

NB. Pamaldos ZELINOJE jau paskelbtos anksčiau, Kalėdų proga
išleistam lapely – veiklos kalendoriuj

DĒMESIO

Šv. Kazimiero p-jos kleboni-
joj buvo atidarvintas iš Romos at-
vežtų DEVOCIONALIJŲ KIOS-
KAS. Yra rožančių, ženkliukų,
medalikėlių, medalių, kryžiukų
paveikslukų, žiedų, stovylėlių
ir kt.

Kas lankosi raštinėj ar kop-
lyčioj, gali pasirinkti ir įsigyti
palyginus nebrangių devocio-
nalijų ir būdingų suvenyrų.

SANTOS PAJŪRY

Kun. Urbaičio paruoštas SAN-
TOS, S. VICENTE, GUARUJA,
PRAIA GRANDE, CIDADE O-
CEAN bei kitų apylinkių lietuvių
susitikimas Gavėnios proga įvyko
sekmadienį, kovo 12 d. "Casa Pi-
a" patalpose SANTOSE, Embaré.
Iš S. Paulo ten nuvyko klebonas
kun. Pr. Gavėnas. Per pamaldas
"Casa Pia" koplyčioj buvo pami-
nėtas ŠV. KAZIMIERAS, Lietu-
vos NEPRIKLAUSOMYBĖS 60-
METIS ir paskeibtas SAJŪDIS
MALDOS BEI PASIAUKOJIMO
UŽ PAŠAUKIMUS. Dienos evan-
gelija skatino prie dvasinio prisikė-
limo Velykų proga.

Pajūrio lietuviai yra labai išsis-
klaidę ir retai gali susirinkti vienon
vieton. Tačiau turi daug geros va-
lios. Ir stengiasi organizuotis. Ir
laukia ten dažniau apsilankančio
kunigo.

Bendrom pastangom ten turi
susikurti nors maža lietuviška ben-
druomenė "comunidade de base".

Yra pageidavimų, kad ir šeimo-
se – tai šen, tai ten, ypač kur yra
LIGONIŲ ar SENELIŲ NEGALIN-
ČIŲ IŠEITI IŠ NAMŲ – retkarčiais
ir pagal susitarimą būtų laikomos
lietuviškai šv. Mišios, dalyvaujant
ir kaimynams lietuviams.

Tai pavyzdys ir kitom panašiom
lietuvių kolonijom.

MOINHO VELHO

Moinho Velho lietuviai, sekda-
mi kitų pavyzdžiu, Verbų sekma-
dieni sudėtinėse Mišiose nuošir-
džiai prisiminė savo mirusius kuni-
gus.

Jie su ypatingu dėkingumu atsi-
mena Tėvą JONĄ BRUŽIKĄ, jo
mirties penktose metinėse, ir Tėvą
VLADĄ MIKALAUŠKĄ, kaip
daug pasidarbavusių tos apylinkės
tautiečiams – su pamaldomis, litu-
anistine mokykla, dažnu senelių ir
ligonių lankymu. (Krsp.)

BOM RETIRO APYLINKĖJ

Balandžio (abril) 19 dieną, 10
valandą BOM RETIRO, Colégio
Sta. Inés, Rua Três Rios 362,
bus laikomos 30-tos dienos Mi-
šios už a.a. A D O M A K R U -
K A.

Ta pačia proga bus paminė-
tos 31-sios metinės JUOZO KRU-
KO (tėvo) ir 8-tos metinės ONOS
KRUKIENĖS (motinos), kuri čia
neužmirštama ypač dėl jos labda-
rybės.

Giminės ir pažįstami prašomi
dalyvauti.

Ona Krukaitė-Bogutienė

MIŠIOS

30-tos dienos Mišios už a.a. M O T I E J Ų T A M A -
L I Ū N A bus laikomos balandžio (abril) 2 dieną, 17 val.
šv. Kazimiero koplyčioj, Mookoj.

Mišios už a.a. J U O Z A B A U Ž I (3 metai) bus lai-
komos balandžio 4 dieną, 19 val. Zelinoje.

30-tos dienos Mišios už a.a. A D O M A K R U K A bus
laikomos BOM RETIRO, Colégio Sta. Inés, Rua Três Rios,
362, balandžio (abril) 19 dieną, sekmadienį, 10 val.

Velionių bičiuliai ir pažįstamieji maloniai kviečiami pa-
maldose dalyvauti.

R I O

Ponios ANELĖS DUBAUS-
KIENĖS sveikata dar nėra page-
rėjusi. Jinai buvo perkelta į na-
mus, bet dar neatgavo kalbos ir
tebėra pusiau suparalyžuota.

JANETE ŽAIDYTĖ, muzikos
mokytoja, susižiedavo su civ. in-
žinierium Roberto Farias, kuris
dirba Rio statybos firmoje, bet
šiuo metu veda tos firmos staty-
bas Salvador mieste, Bahia valsti-
joje.

Ponai SAURUSAIČIAI, kurie
turėjo išsikelti iš savo buto rua
Marques de Sapucaí, nes namas
buvo nugriautas, persikėlė į rua
Mineira 27, s/s. Telef.224.7225.

Sekančios (VELYKŲ) PAMAL-
DOS bus šio mėn.26 diena 10 val.

lietuvių koplyčioje, buv. katedro-
je, rua 7 de Setembro, kertė rua
1 de Março.

Aukštojoj Karo Mokykloj mo-
kosi lietuvis kapitonas BALYS
PETRUSEVIČIUS, Venezuelos
valdžios parinktas ir pasiūstas
dvejiems metams pasilavinti Ri-
jui. Jis geidžia susitikti su vietos
lietuviams.

BUVĘS ML REDAKTORIUS SVEIKINA

"Brangiesiems kunigams Sale-
ziečiams gausios PRISIKĖLUSIO
IŠGANYTOJO PALAIMOS ir
LINKSMIAUSIO ALELIUJA.

Sveikinu ir visą ML redakcijos
bei administracijos štabą.

Kun. Jonas Kidykas, SJ'

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. JUOZAPO B-NĖS PIETŪS

Zelinoj, po Verbų procesijos ir Mišių, Jaunimo Namuose vyko šv. Juozapo B-nės suruošti PIETŪS. Susėdo prie gausiai apkrautų stalių (papuoštų gėlių puokštelėmis) apie 120 svečių. Matėsi jų ne tik iš Zelinos, o ir iš tolimų apylinkių. Tai nedažna proga ne tik bendrai pasivaišinti, bet ir susitikti su bičiuliais bei pasidalinti vargais ir džiaugsmiais. Buvo apstu valgių, ir pakilios nuotaikos.

L.K.ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Tą patį Verbų sekmadienį, po pietų, vyko L.K.Šv. Juozapo Bendruomenės ordinarinis ir extraordinarinis narių susirinkimas.

Susirinkimą atidarė B-nės pirmininkas, kun. J. Šeškevičius, bendra malda. Ir pakvietė vicep-ką, adv Alg. Sliesoraitį, susirinkimą pravesiti.

Vyt. Bacevičius, sekretorius, perskaitė praėjusio susirinkimo protokolą. Sekė apibūdinimas praėjusios veiklos, ką aptarė D. Tatarūnienė: turėta 10 valdybų posėdžių; atšvesta prel. P. Ragažinsko 70 metų sukaktis, kurios minėjimą pravedė LK B-nės choras; atstatytas lietuviškas kryžius; prisidėta prie VI PALKo ruošimo; pravesta N. Metų sutikimas, kuriu pelnas skirtas lietuviškai stovyklai; prisidėta prie vėjaus atnaujinti bažnyčioj apšvietimą ir garsiakalbius.

"Fazendos ministeris" adv. Pijus Butrimavičius pristatė finansinį metų balansą — įplaukas ir išplaukas: visa sukosi apie milijoną kruzeirų.

Revizijos komisijos vardu kalbėjo kun. St. Šileika; komisija rado atskaitomybę vedamą labai pavyzdinčiai.

P. Jonas Tatarūnas nušvietė Atibajos žemės pirkimo istoriją ir dabartinę tų žemių padėtį: už žemę jau viskas sumokėta; jau baigiamas statyti senelių namas; stovyklavietės namas taip pat statomas; priimtas planas šuliniui, sporto aikštei, maudyklai, šviesos linijai, vandens įvedimui; numatytas liet. kryžius ar koplyčia.

Pirmininkas kun. J. Šeškevičius priminė gražiai pasibaigusią bylą su seselėm ir padėkojo daug prisidėjusiems prie Atibajos darbų, ypač p. P. Šimoniui, Mendo, advokatams bei inžinieriams.

Susirinkusieji kun. Juozui Šeškevičiui, švenčiančiam vardines, sugiedojo "Ilgiausių metų" ir vicep-kas uždarė susirinkimą.

ŽIAURI TRAGEDIJA LIETUVIŲ KOLONIJOS

Sekmadienį, kovo 19, eismo nelaimėj, žuvo 7 asmenys. RAKAUSKŲ šeima liko sunaikinta. Pajūry, prie Itanhaem, susidūrė dvi mašinos — Žipas su Chevette, prie ko dar prisidėjo Passat, neįstengęs vidury kelio susidūrusių automašinių išvengti. Chevette vairavo Kornel Andor, o joje važiavo Emilija Rakauskienė su trim vaikais. Visi jie susidūrimė mirė. Mirtinai sužeisti buvo ir žipo šoferis su palydove. Konstantinas Rakauskas liko vienas — be žmonos ir vaikų.

LITUANISTINĖ MOKYKLA

Prieš dvi savaites Ramovės patalpose, V. Zelinoj, prasidėjo lituanistinės mokyklos naujieji mokslo metai.

Atrodo, kad dėmesys šeštadienine lietuvių mokykla auga. Tai įrodo iš pirmo į antrą šeštadienį padidėjęs mokinių skaičius.

Dabar mokykla yra suskirstyta į keturias klases: dvi šiek tiek mokantiems lietuviškai ir dvi nemokantiems (mažesnio ir didesnio amžiaus mokiniams) Mokytojauti apsiėmė kun. St. Šileika, p. M. Vinkšnaitienė, p. Danutė Silickaitė Jones ir Dr. V. Tubelis. Kun. P. Rukšys rūpinsis techniškais mokyklos reikalais.

Formalus mokyklos vedėjas yra kun. J. Šeškevičius.

Į mokyklą įsirašė mokyti ir suaugusių asmenų. Jų tarpe yra inžinierius iš São Bernardo ir V. Prudentes teismo prokuroras su žmona.

Reikia pabrėžti, kad kai kurie tėvai vaikus veža į mokyklą iš toli nuo V. Zelinos esančių vietovių.

Dar ne vėlu ir kitam jaunimui į mokyklą įsirašyti, ypač tiems, kurie gyvena prie V. Zelinos ar Mokojoj. Mokyklos mokestis, pagal mokytojų susirinkimo nutarimą, bus 25 kruzeirai mėnesiui.

JAUNIMAS Į AUKŠTASIAS MOKYKLAS

— MAURYTIS BENDORAITIS įstojo į Engenharia Civil — Mauá fakultetą.

— ELIANE KORSAKOVAITĖ tarp 10 pirmųjų įstojo į Escola Técnica Carlos de Campos, kur lankys "curso de propaganda e publicidade". Eliane priklauso Rūtelės šokėjų ir ateitininkų grupėms.

JANETE ALABURDA įstojo į chemijos fakultetą S. Carlos mieste.

Sajungos Alianča Pietus

Balandžio mėn. 2 dieną — Atvelykyje — 13 valandą LIETUVIŲ SAJUNGA — ALIANČA ruošia

PIETUS

Bus linksma lietuviška programėlė, lietuviškoje pastogėje

RUA LITUANIA, 67 — MOÓCA

Norintieji dalyvauti, užsisakykite sau vietas telefonais:

93-5470 — 274-5116 — 92-3309.

Vienas laikraštis, turįs daug skaitytojų, reiškia tiek pat, kiek du korpusai armijos.

Napoleonas

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr.
Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.